

hævde, at det er saa uberettiget, som han giver det Udseende af i sit Foredrag, at gaa til Tiendeafløsning. Thi hvis man skal gaa den Vej, som det ærede Medlem ønsker, og udligne den Forskel, han siger der er, ved at lægge Tiende paa de den Gang tiendefri Jorder, havde vi haft en jævn Tiende over det hele. Det er en Idé, det indrømmer jeg, men om det er praktisk, er en anden Ting. Naar vi havde faaet Lighed, turde saa ikke det ærede Medlem af Hensyn til sin Retfærdighedssans være med til at nedsætte Tienden? En anden Ting er det, om det er praktisk. Men Ligheden have de Herrer, der konsekvent holde paa, at Tienden skal bort, den Gang søgt paa Nulpunktet for Tiendens Vedkommende. Det ærede Medlem vil med al sin Interesse for Landbruget søge Ligheden ved at lægge Tienden paa den tiendefri Jord, men Resultatet vilde være blevet ganske det samme, for hvis Staten ikke havde haft Brug for de Penge — en anden Ting er, at den vilde have faaet Brug for dem —, kunde den have sat Tienden ned. Teoretisk set er det ligegyldigt, men det ærede Medlem indrømmede Tiendens Uretfærdighed, og derfor har han ikke kunnet tale, som han gjorde forleden Aften.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bang: Jeg vil bede de ærede Medlemmer om ikke at lade sig altfor meget imponere af det ærede Medlems store Ord. De kende jo alle det gamle Ordsprog om tomme Tønder. Jeg maa tilstaa, at jeg blev noget bestyrtet over den Dristighed, hvormed det ærede Medlem talte, ved at se, at han f. Eks. angreb mig, fordi jeg har rettet hans Tal om Høstudbyttet. Han skrev om Høstudbyttet: det „er i Aaret 1909 steget til 600 Mill.“ Kr. Det har jeg rettet til de 552 Mill. Kr., som det er. Han kommer saa og siger, at det maa enhver forstaa, at 1909 er ikke 1909, men det er 3-Aaret 1907—09. Tilmed er Forholdet det, at selv naar vi tage dette 3-Aar, faa vi ikke disse 600 Mill. Kr. Jeg har i alt Fald forstaaet det saaledes, at 1909 er 1909 og ikke andre Aar. Jeg føler mig ogsaa noget forbavset

over, at det ærede Medlem stiller sin Vurdering af Mængden af Høstudbyttet over Statistisk Bureaus Vurdering. Jeg foretrækker indtil videre at holde mig til de officielle Angivelser i Stedet for at stole paa det ærede Medlems Angivelser. Jeg føler mig endnu mere forbavset, naar det ærede Medlem siger, at Opgivelserne over, hvor meget Malkekøernes Antal er steget, gælde ikke Aarene 1903—09, men gælde Aarene 1901—09. Det er ikke Tilfældet. Hvis det ærede Medlem vil læse, staar der udtrykkelig, at „mellem de to Kreaturtællinger i 1903 og 1909 er Malkekøernes Antal steget“ saa meget, som det er. Men saa har det ærede Medlem ikke Lov til at sige, at det er et andet Aarstal end 1903.

Jeg har aldrig skrevet om Tienden, at den var uretfærdig, og at Tiendeafløsningsmetoden, som den nu praktiseres, er retfærdig, jeg har skrevet, og det staar jeg fuldt ud ved, at vil man bringe Lighed til Veje, bør man lægge Tienden over paa Godsejerjordene, fordi det store Hartkorn har den Pligt at bære Byrden for det offentlige, men lade være med at vælte $\frac{7}{25}$ over paa det øvrige Samfund, paa Husmænd og Arbejdere rundt omkring i By og paa Land. Jeg maa i øvrigt forbeholde mig at vende tilbage i et senere Indlæg, naar Fortrykket foreligger, til det ærede Medlems Paastande.

Jeg vil til Slutning sige, at jeg har en Gang skrevet om det ærede Medlem, at han var en fremragende Statistiker, der har ydet en god Indsats i den statistiske Litteratur, men jeg beklager den Udvikling, han sidenhen har taget.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Udflugter!

Stauning: Under de senere Dages Forhandlinger er der fremkommet forskellige Vidnesbyrd fra ærede Medlemmer om den Retning, som navnlig konservative Medlemmer ønske anslaaet, naar der er Tale om Statens Balance og Sparepolitik, og det synes jo, efter visse Medlemmers Udtalelser at skulle gaa som med den bibelske Fortælling, at den rige agter at tage den